

§. 3. Богъ поставя челоѡкѣтъ въ земный рай.

Богъ постави Адама и Ева въ една пріятна градина, която обыкновенно наричатъ *Рай*. Голѣма рѣка поѣше градината дѣто имаше различни видове растенія хубавы на гледъ, и плодове пріятны на вкусъ. И рече Богъ на челоѡкѣтъ: „Употрѣбѣвай плодовеѣ на сичкыѣ растенія, които сѣ въ рай, освѣнь плодѣтъ на дървото на познаваніето на доброто и на злото; защото, ако ѣдешъ отъ този плодъ, ще умрешъ.“ (Быт. в, 15. 8—10. 25. 17).

§. 4. Адамъ и Ева прѣслушаватъ на Бога.

Зміята, най лукавата отъ сичкыѣ животны, рече на жената: защо не ѣдешъ отъ плодѣтъ на туй дърво? — А жената отговаря: защото Богъ ни запрети; защото, ако го похванемъ, ще умремъ. — Не, дума зміята, нѣма да умрете, но ще станете подобны Богу, като ще познавате лукавото и доброто. — Тѣй тя излъгана отъ тѣзи думы, взе отъ плодѣтъ и ѣде; послѣ подаде на мъжа си който подобно ѣде. (Быт. г. 1—6.).

§. 5. Адамъ и Ева са крыжтъ и извиняватъ.

Адамъ, като бѣгаше отъ лицето Божіе, крыѣше са. Богъ го выка: Адаме, Адаме! — Той отговаря: Оплашихъ са отъ присѣтствіето ти и са скрыхъ. Защо са боишъ, дума Богъ, ако не си ѣлъ отъ запрещеный плодъ? Жената, отговаря Адамъ, която ми ты даде другарка подаде ми отъ този плодъ за да ѣмъ. — А Господь рече на жената: защо ты направи туй? Зміята, отговаря тя, ма излъга. (Быт. г. 7—13.).